

Εν Δαδίω του 13 Μαρτίου 1923

Αγαπητή μου φίλη Γεωργία

Υγίαινε

Την φωτογραφίαν σου πήρα με συστημένην επιστολήν, και πέταξα από την χαράν μου, μόλις είδα την εικόνα της αγαπημένης μου αδελφούλας που δεν ευρίσκω λόγους να εκφράσω τας ευχαριστίας μου.

Είμαι ασθενής φιλτάτη μου από πολλά βάσανα τα οποία παρουσιάσθησαν εκτάκτως, διότι κατόπιν της χαράς περίμενε και την λύπην.

Από μακράν σου θάνατοι πλησίων συγγενών μου, και πολλές σημαντικές ζημίας ζώων. Θα προσπαθήσω όμως να υπερπηδήσω την άνευ νόσου ασθενίαν μου, με ότι δήποτε τρόπον, είτε δια της καλής περιποιήσεώς μου, εκ μιας εξαδέλφης μου – είμαι ορφανός μητρός – με την πλουσίαν επίσκεψιν και της άλλης της ευτυχούς αλληλογραφίας υμών που μ'αφίνη μια ωραία ανακούφισην της ασθενίας μου και παρηγορία μεγάλη με το εύμορφο karte post.

Ζαλίζωμε πειά να σου γράψω ποιά πολλά, μονάχα ρωτάς σε παρακαλώ για τα χαρτιά εις το υπουργείον τι γίνονται, γιατί ως φαίνεται κοιμηθήκανε.

Με ερωτάς τας οικογενειακάς μου υποχρεώσεις, αδελφούς μόνον τρεις ακόμη στρατιωτικούς εις Ελληνικόν στρατόν δυό και αμερικανικόν εις Cherjean mejeur, ορφανός μητρός, πατήρ μου Περήληξ.

Διατελώ με πολλήν αγάπην και άνευ κακίας.

Ο Εθνικός και γενναίος εν τω στρατώ αδελφός σου.

Ζ. Γούσαλης